

The CIA - Fatah: Spies, Quislings and the Palestinian Authority

Mike Whitney 06/20/07 Utdrag

Då Hamas' militanter i förra veckan stormade Fatahs säkerhetsanläggningar i Gaza upptäckte de stora lager av USA-tillverkade vapen. De fann också något betydligt mer värdefullt : CIA-filer som visade på Fatahs samarbete med israeliska och amerikanska säkerhetstjänster.

Avslöjandet av dessa dokument innebär stora problem för den palestinska presidenten Abbas, som redan idag står inför minskat folkligt stöd på grund av sitt nära samarbete med Israel och utnämningen av Salam Fayyad, den fd Världsbankstjänstemannen, som av den israeliska tidningen Ha'aretz har kallats för "allas favoritpalestinier".

Kanske ännu mera betecknande är det som Hamasmedlemmar anförde då de talade med tidningen WorldNetDaily. Bland annan information fanns där också detaljerade uppgifter om CIAs nätverk i Mellanöstern.

Hamas planerar nu att använda dessa dokument för att göra delar av dem offentliga och med det bevisa samarbetet mellan USA och arabiska lydstaten.

Bushadministrationen hade i sammanhanget ändå gott om tid att observera utvecklingen för att kunna fatta ett genomtänkt beslut om nästa steg. Det fanns ingen anledning att skynda på.

I stället valde man att rusa åstad och skjuta fram sin politik om att Västbanken går före, vilket innebär ett amerikanskt stöd till Abbas utan hänsyn till vad övriga befolkningen tycker.

Förra president Jimmy Carter var den förste att avslöja Bush's nya plan. Han förklarade att Förenta Staterna, Israel och Europeiska Unionen måste avsluta sin politik med att favorisera Fatah framför Hamas, annars riskerade man döma det palestinska folket till fördjupade konflikter mellan de båda rivaliserande rörelserna.

Carter's kommentarer dök upp i endast en enda tidning, Jerusalem Post. Carter har blivit alltmer marginaliserad efter det att han vågat yttra att Israel är en apartheidstat. Men Carter's analys är pricksäker – president Bush håller bara på att förstärka en redan spänd situation.

För övrigt bådär det inte gott för regeringen Abbas framtidutsikter med hans nära band till Washington och Tel Aviv. För några dagar sedan upplöste han det Hamas-dominerade parlamentet och avsatte premiärminister Ismail Haniyeh, trots att Abbas inte äger någon laglig rätt att göra detta.

I realiteten säger gällande "grundlag" att presidenten inte kan upplösa parlamentet vid en krissituation och att det inte finns någon helt bestämmelse om en krisregering. Den frågan borde vara lika relevant för USA som för palestinerna. Fria val är inget brott, för den som inte lever i dessa ockuperade områden.

Att man röstat på den kandidat som stämmer bäst överens med ens egna åsikter rättfärdigar inte att utestängas från mat, vatten, medicin och finansiella resurser och kunna emotse en stegrad kampanj av illegala fängslanden, förstörstörrelse av egendom och riktade avrättningar.

Så lyder Bushdoktrinen i dagens Gaza. Men om Bush nu själv inte vill ha någon 'demokrati', så varför då tvinga den på palestinerna?

I REALITETEN HAR DET INTE FUNNITS EN ENDA HAMASUPPBACKAD SJÄLVMORDSBOMBARE SEDAN PARTIET KOM TILL MAKTEN.

Nu när bombningarna upphört har Israel uppfunnit en helt ny ursäkt för att undvika dialog med Hamas, och det är för att Hamas vägrar erkänna staten Israel.

Om Israel allvarligt trodde att Hamas var ansvarig för missilerna, skulle de knappast ha tvekat att arrestera eller döda varenda en av dess ledare i det sittande parlamentet.

Haniyeh svarar apropå det - 'Vi har inga fientliga känslor mot judar. Vi önskar inte kasta ut dem i havet. Allt vi önskar är att få tillbaka vårt land och inte att skada någon'.

Ändå har ett nukleärt Israel, den trettonde största militärmakten på denna planet, makten att styra över en areal av den amerikanska delstaten New Jerseys storlek och vars motståndare saknar konventionella militära styrkor. Vem är då "the underdog", alltså amerikanarnas traditionella favorit i sådana här sammanhang?

Israels nästan totala kontroll över palestinska liv ifrågasätts aldrig, vilket bekräftas av det mänskliga och ekonomiska lidande som man tvingat palestinerna att utstå sedan januarivalet.

Nu handlar det om en statsbildning för Västbanken och Gaza, en huvudstad i det arabiska östra Jerusalem och lösningen på 1948 års palestinska flyktingfråga på basis av internationellt etablerad lag och rätt.

Premiärminister Haniyeh är ingen galning eller Islamofascist. I realiteten skiljer sig inte hans drömmar från de vanliga israeliska medborgarnas.

Men de israeliska ledarna har ingen avsikt att förhandla med palestinerna, vad än det israeliska folket tänker i frågan eller vem som än sitter i Ramallah. Det går nu inte att kompromissa med sionisternas "grand plan" i diskussioner och på konferenser.

Enligt en israelisk talesman är invasionen av Gaza svaret på de Qassamraketer som skjutits in till Israel och ännu en självmordsbombare. Med andra ord förbereder man sig där på "regimförändring" ÄVEN INNAN MAN ENS HAR ATTACKERATS.

Premiärminister Haniyeh förklarar - "Vi vill inte leva på internationell välgörenhet och amerikanska smulor.. Vi vill också ha detta som amerikanarna åtnjuter, demokratiska rättigheter, ekonomisk suveränitet och rättvisa." Istället möttes vår regering från första stund av ett tydligt deklarerat sabotage från Vita Husets sida. Så aggressionen fortsätter.

Vi lade fram ett tydligt budskap: Om Israel är beredd till allvarlig och ärlig förhandling och lösa 1948 års kärnfråga hellre än den andra från 1967, då är permanent fred möjlig

Istället möttes vår regering från den allra första stund av ett tydligt deklarerat sabotage från Vita Husets sida. Denna aggression fortsätter mot de 3.9 miljoner civila som idag lever i världens största fångläger.

övers av sammandraget: Ingrid Ternert